

РЕЗЮМЕТА

на рецензираните публикации на гл. ас. д-р Капка Светославова
Георгиева-Атанасова

за участие в конкурс за заемане на академична длъжност „доцент“ по
професионално направление 3.6. Право (Административно право и
Административен процес)

**Монография „Производствата по предоставяне закрила на чужденци
по закона за убежището и бежанците“, Нова звезда, С., 2022, ISBN 978-
619-198-168-7, 300 с.**

Научното изследване е посветено на правния режим на закрилата на чужденци според българското право. В съответствие с общоустановените стандарти, изложението е структурирано във въведение, три глави и заключение.

Въведението аргументира интереса на автора от поставения за изследване проблем и посочва структурата на изследването.

Глава първа е посветена на правната уредба на закрилата на чужденци, както и на основните принципи и материалноправни понятия. Направен е преглед на правната уредба на международно, европейско и национално ниво, като е обърнато внимание както на актовете, които пряко регулират материята, така и на някои от тези, които засягат статута на търсещите закрила чужденци в отделни негови аспекти. Разгледани са и са обяснени подробно основните понятия, обозначаващи различните видове закрила на чужденци и са анализирани основните принципи в областта, оказващи значително влияние при формулирането и прилагането на производствените правила.

Глава втора е посветена на производството, провеждано във връзка с един от основните видове закрила на чужденци – международната. Особено внимание е обърнато на компетентния за предоставянето ѝ орган и подчинената му администрация. Разгледано е подробно основното производство по предоставяне на международна закрила, като са изследвани и отклоненията от него – специалните производства, каквото е например определянето на компетентна държава, ускореното производство по разглеждане на молба за закрила и други. Посочени са установените законови несъвършенства и са направени съответни предложения *de lege ferenda*. Отделено е внимание и на съдебния надзор върху издаваните в тези административни производства актове, като са изведени неговите специфики и е анализирана натрупаната към момента съдебна практика.

Третата глава съдържа анализ на другите два основни вида закрила на чужденци, предоставяни по българското право – убежището и временната закрила. Разгледани са различните компетентни органи, които предоставят всеки от тях. Изследвани са производствата, при които се предоставят двата вида закрила, като са отбелязани законодателните пропуски и

несъвършенствата в тях. Специално внимание е обърнато на предоставената за първи път в Европейския съюз временна закрила и проблемите, които възникват при нейното въвеждане на територията на Република България. Посочени са възможностите за контрол върху актовете, издавани в тези производства, доколкото той е допустим и приложим според българското законодателство.

В заключението са представени в обобщен вид най-важните изводи от съдържащия се в изследването анализ на правната уредба на закрилата на чужденци по българското право.

Статии:

1. За възможността да се налагат административни наказания с индивидуален административен акт, В. Сборник доклади от конференция „50 години ЗАНН – история, традиции, бъдеще“, УИ „Св. Климент Охридски“, 2020, с. 241-251, ISBN 978-954-07-4975-4

Статията разглежда разликите между правораздавателните и индивидуалните административни актове. Изведени са белезите на особените административни юрисдикции, за да се направи сравнение с правоприлагащата дейност на административните органи. Авторът е обърнал внимание на необходимостта от сезиране, независимостта на особените юрисдикции, различният правен характер на актовете, сроковете за тяхното издаване, основанията за осъществяване на съдебен надзор върху тях. Обосновано е виждането, че административните наказания трябва да се налагат само с правораздавателен акт.

2. По въпроса за правната помощ на разселени от Република Украйна лица, Административно правосъдие, бр.2/2022, с. 5-14

Статията разглежда проблема с предоставяната правна помощ на разселените от Република Украйна лица. Поставя се въпросът доколко законосъобразна е тя. Обърнато е внимание на липсата на конкретна разпоредба в Закона за убежището и бежанците и в Закона за правната помощ относно възможността за предоставяне на правна помощ при временна закрила. Разгледани са и релевантните актове от правото на Европейския съюз.

3. Принципите на административното право според Търновската конституция и тяхното съдържание днес, В: 135 години от приемането на Търновската конституция, Сиби, С., 2014, ISBN 978-954-730-891-6, с. 391-403

Статията разглежда приемствеността в Основните закони от началото на третата българска държава до днес. Авторът е спрял вниманието си

върху някои от нормираните в Търновската конституция принципи на държавното управление, които намират своето място и проявление и в сега действащото административно право – принципа за разделение на властите, принципа на законност, принципа на отговорност на държавата и на лицата и органите, действащи от нейно име.

4. Съдебният надзор върху оперативната самостоятелност на администрацията, В: Сборник „100 години Върховен административен съд“, УИ „Св. Климент Охридски“, 2014, ISBN 978-954-07-3794-2, с. 199-206

Статията разглежда проблема за оперативната самостоятелност на административните органи и нейното значение за доброто управление на държавата и обществото. Авторът се фокусира върху съществуващата законодателна забрана за съда да осъществява надзор върху дискрецията и създаването на константна практиката на съда в нарушение на тази забрана. Поставен е въпросът за границите, в които съдът може да осъществява надзор върху правилността на административните актове.

Студия:

За прилагането на чл. 40, ал. 2 от Конституцията на Република България в съавторство с гл. ас. д-р Кузманова, Н., В: сборник доклади от Национална научно-практическа конференция „Медиите в България – 30 години по-късно“, НБУ, департамент Право, 2020, ISBN 978-619-233-143-6, с. 101 – 124

Изложението има за цел да изясни адресатите, съдържанието на ограничението по чл. 40, ал. 2 от КРБ и начина на прилагането му. Обосновава се, че адресат на разпоредбата са средствата за масова информация, независимо дали са социалните медии, телевизията, радиото и др. На тази основа се посочва, че ограниченията са насочени към съдържанието както на печатните издания, така и на всички други средства за масово осведомяване и че разпоредба не би могла да се приложи без правила, уредени на ниво обикновено законодателство. Като се разглеждат основанията за прилагане на чл. 40, ал. 2 от КРБ, в изложението се правят изводи и за възможностите за тяхното прилагане.